

In memoriam Vági László

Június második felében mind többen tudtuk meg, hogy Vági László apátúr, volt szentesi plébános megbetegedett, de hamar kiderült, hogy már az Úristen előtti megjelenésre készül.

A kórházban mesélte el, hogy már évek óta érezte jeleit a betegségnek, de ezekkel nem foglalkozott, mert „szolgálni akartam”. Inkább együtt élt a nehézségekkel, és úgy irányította mindennapjait, hogy gondjaiból mások semmit ne tapasztaljanak.

Vági László 1918. október 19-én született Hatvanban. A Váci Egyházmegye papnövédeként a budapesti Központi Papnevelő Intézetben tanult, és elsősorban a bibliai tudományok iránt érdeklődött. 1942. június 14-én a Váci Székesegyházban szentelték pappá, de az akkori körülmények miatt egyetemi tanulmányait nem fejezhette be.

Vági atya egy évig Hatvanban káplán és iskolai hittanár volt, majd a taksonyi plébániára került káplánnak. 1944-ben plébánosa számított arra, hogy a főváros és a Duna közelsége miatt a környékben állandósuló frontvonal is kialakulhat,

ezért káplánját kiköltöztette Dunavarsányba, így biztosítva az ottani híveknek az állandó papi jelenlétet.

Dunavarsányban hamarosan önálló egyházközség alakult, amit 1973-ig, abonyi plébánossá történt kinevezéséig vezetett Vági atya; 1978-ban megkapta a becskei (Nógrád m.) apátság címét is.

Már 61. életévében járt, amikor 1979-ben Bánk József érsek, váci püspök a szentesi főplébánia vezetésével bízta meg. Nyilvánvaló, hogy ebben a döntésben is szerepet játszott Vági atya életútja, amelyben köztudomásúlag fontos szerep jutott a keresztények egységének. Ezt a szemléletmódot Laci bácsi már családjából magával hozta, hiszen a szülei eltérő felekeztek voltak, de ez náluk soha nem okozott gondot. Boldog XXIII. János pápa és az általa összehívott II. Vatikáni Zsinat ökumenikus szemlélete ezért nagyon közel állt hozzá, kevesen tudják, hogy egy ideig Vági apátúr a Váci Egyházmegye Ökumenikus Bizottságának elnöke is volt.

Szentesre érkezve éppen ezért természetesnek vette, hogy beiktatására meghívjon minden, a városban élő lelkipásztort, és később is szoros kapcsolatot ápolt velük. Ezt nagyon fontosnak tartotta, tulajdonképpen ez volt lelkipásztori működésének meghatározó jellemzője. Nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy igehirdetéseiben, írásaiban soha ne az jelenjen meg, ami elválasztja a keresztényeket, hanem, ami közös elem a felekezetek hitében. Szívesen vett részt minden ökumenikus istentiszteleten, bibliaórán, találkozási lehetőségen. Hetente osztotta meg gondolatait a Szentesi Élet olvasóival, a második oldal bal felső hasábjában hétről-hétre megjelentek írásai.

1992-ben történt nyugdíjazása után is városunkban maradt, mert az volt a szándéka, hogy amiben tud, tovább segíti a város papságát. Elhatározását akkor sem változtatta meg, amikor II. János Pál pápa döntése nyomán Szentes majdnem ezer esztendő után – más jelentős területekkel együtt – a Váci Egyházmegyéből kiszakítva a Szeged-csanádi Püspökség része lett. Így a Váci Egyházmegye papjaként anélkül került „idegen” földre, hogy elköltözött volna, de ez nem szegte kedvét.

Folytatás a következő oldalon

In memoriam Vági László

Folytatás a 3. oldalról

Végül elsősorban Derekegyház lelkipásztori ellátását biztosította, de rendszeresen kisegített a városi templomokban is.

Fiatalos lendületét, szolgálni akarását egészen haláláig megőrizte. Amikor érezte, hogy betegségről már nem fog felkelni, látogatóival vagy imádkozott, vagy beszélgetett, de mindkettőben meghatározó volt az Úristennel való találkozásra készülés. Minden erejével azon volt, hogy a lehető legkevesebb jelét adja szenvedésének, elsettségén többször tréfálkozott is, és Jézus Krisztus imáadására buzdított minket.

Betegágánál két alkalommal is meglátogatta főpásztora, Beer Miklós váci megyéspüspök úr, ami nagy öröme szolgált Apát úrnak. A temetési szentmisében, melyet szintén Beer püspök úr végzett, a prédikációban elhangzott az az imádság is, amit Laci bácsi egy paptársa temetésére írt: ebben már jelezte, hogy nemsokára elindul arra az útra, amelytől talán mindannyian húzódozunk egy kicsit. Most már ő is megérkezett, és szolgálja színről színre látja Urát, akihez mi is készülünk.

Nagy Géza Balázs

Mennyei Atyánk a Jézus Krisztus által!

A szentesi társegyházak gyülekezeteinek és lelkészeinek képviselőjeként abban a hitben szólok Hozzád, hogy látod a mi együttérzésünket is, és ebben a te szent templomodban megvigasztalsz mindnyájunkat Szent Fiadnak ezekkel a szavaival: "Ne nyugtalankodjatok és ne féljete, higgyetek Istenben, higgyetek én bennem. Az én Atyámnak házában sok lakóhely van, elmegyek, hogy helyet készítsek néktek. És ha elmentem és helyet készítettem

néktek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek."

Atyánk, köszönjük neked László testvérünk mennyei lakóhelyét, ahová elhunyt szolgálodat már átköltöztetted.

Megköszönjük neked, hogy 29 éven át ebben a szent templomban és a mi gyülekezeteinkben is adtál neki szolgálati helyet, hogy munkálja az egészséges hitet, fáradozzék a te Egyházad egységéért és

bemutassa mindenkinek a személyválogatás nélküli szeretet gyakorlását. Egyben kérünk, Szentlelkeddel munkáld bennünk, hogy a László testvérünkben adott példát híven követve őrizzük drága emlékét a te dicsőségedre és a te egy Egyházad épülésére. Ámen.

Elhangzott Ft. Vági László apátplébános temetési gyászmiséjén - Szentes, 2008. július 7-én a Szent Anna templomban.

dr. Imre Ernő
ny. ref. esperes

Mindenért tudjunk hálát adni a jó Istennek!

Megszülettünk! Az Isten életre hívott minket- életet adott nekünk, egyikőnknek kevesebbet- másoknak többet, és mérlegelte, te mennyi jót és rosszat fogsz elviselni- rövid vagy hosszú életed során, amelyet neked adott.

Pontosan kimérte, mennyit tudunk majd elviselni. Azt hiszem, ezzel mindannyian tisztában vagyunk, mi keresztények.

Mikor elérkezik a végóra, sajnáljuk a közülünk eltávozókat.

Ők azonban már Istennél vannak, megnyugodtak örök otthonában, és, ha megérdemelték, elnyerik az örök üdvösséget, akár ifjak, akár öregek voltak-érdemeik szerint. Imádkozni kell értük.

A kórházban haláltusát végző betegek mellett, ha már nincs ott

család,- s az ápolónővérek végzik a beteg haldokló mellett a munkát- imádkozunk az utolsó útjára készülő haldoklóért!

Igen – imádkozunk, kérjük a jó Istent, fogadja őt minél előbb Országába, és könnyítse meg szenvedését.

Ne szégyelljünk imádkozni érte, a magunk imádsága után kérdezzük meg az ott lévő betegeket, hogy ők is elmondanának-e érte egy Miatyánkot és Üdvözlégy Máriát, melyeket mindannyian tudunk.

Boldog voltam mikor egyhangúlag mindenki igent mondott, hogy hangosan együtt mondjuk el. Elmondtuk, és mindenki megkönynyebbült, és szerető szívvel adott hálát Istennek. A beteg rövidesen be is fejezte életét, hálásak voltunk

Istennek, hogy ha mi nem is sokat segítettünk, de meghallgatta kérésünket, és a beteg eltávozott közülünk.

Itt már idő sem volt a szentségek felvételére, sőt azt sem tudtuk, katolikus volt-e, de keresztény volt, és mivel egy Isten van, őt is biztosan befogadja országába, bármilyen vallású volt.

Mindezt nekünk hinni kell, hogy a Szentlélek és a Szűz Anya is megsegít minket is, amikor elérkezik utolsó óránk, és boldogan mehetünk Istenünk Országába.

Jézus mondta „Ne féljete, hanem higgyete, én veletek vagyok és leszek mindörökké,, Ámen.

P. Lné Marika néni

Ünnepi év lesz az idei

Augusztus vége. Még tombol a nyár, de Szent István királyunk szép ünnepe után már valami új izgalom rezdül a szívekben: mindjárt „kezdődik az iskola”.

A diákok még a pihenés, szórakozás napjait töltik, míg az iskola a szünidő csendje után megtelik zsongással.

A Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában is így van ez évről évre.

Ünnepi év lesz az idei. Ez a 15. tanév azóta, hogy az iskola épületét, diákjait és tantestületét az Egyház átvette az önkormányzattól, s felvette a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola nevet.

Az ünneplés majd névadónk ünnepe idején kezdődik. Ám az előkészületek már most folynak.

A kollégák ilyenkor lázasan készülődnek az új tanévre. Az úgynevezett nagy felmenő rendszer szerint tanítván négy év elteltével búcsúztunk tanítványainktól. A nyolcadikos osztályfőnökök és az ott tanító tanároktól végleg elköszöntek a ballagók. A negyedikesek

Veni Sancte a “szenterzsébet”-ben

még maradnak, de tanítójuknak búcsút intettek, nagyok lettek, kinőttek az alsó tagozatból. Még fáj a szívünk értük, de már izgalommal teli várakozás van bennünk: Milyenek lesznek a picik - szemünk fényei -, az elsősök?

A diák még pihen, a tanárok, a technikai dolgozók – mint szorgos hangyák – javában dolgoznak. Szépítik az iskolát, hogy a gyermekek számára otthonos legyen. Mindenki a termét díszíti, szépíti. Több termet kifestettek a nyáron, több teremben megszépült a padló. Az augusztus végét jellemző összevisszaság lassan gyönyörű renddé szelídül. Már a folyosón sincs egyetlen oda nem illő tárgy sem, minden a helyére került. Tisztaság, rend. Várjunk csak! Van, ahol még nincs minden rendben! Igen, ez az! Íme, folyik még az átépítés. Jönnek az óvodások!

Régóta várjuk már őket! Idén ez is hatalmas változás lesz iskolánk életében. Már nem csak az intézmény lesz egy, de egyik leszünk abban is, hogy ott élnek majd az ovisok az iskola egyik szárnyában velünk, közöttünk.

A munkálatok még folynak, de már látható változásokat észlelünk. Előkerültek az épület eredeti építészeti megoldásai, régi szekrények és sok-sok gond, megoldandó probléma. De már látható az alagút vége, közeleg az átadás ideje. Reméljük, Szent Erzsébet ünnepére már ott lesznek a legkisebbek is. Igen, ez is öröm, izgalom, várakozás.

Iskolánk az utóbbi években rengeteget szépült. Az addig

kietlen, sivár betonudvar helyett gyermekszívet dobogtató látvány a játszótér. Körülötte egyre szépülő kert rózsával, csodás illatot árasztó lonccal, mely hangulatos rácson fut már, zöld kerítést adván az óvodások leendő udvara mellett. Földbe húzódva pihennek a tulipánok. Magunk sem hitük volna, de soha egy gyerek sem tépett le egyetlen növényt, egyetlen virágot sem. Az egyre szépülő környezet egyre szépülő lelkű gyermekeket nevel.

Ám egy iskola ereje nem szépségében rejlik, hanem az ott folyó oktató-nevelő munkában. Iskolánk a mai társadalmi helyzetben óriási kihívások előtt áll. A folytonos bizonyítási kényszer bizonyos értelemben jót tesz, de terhe hatalmas. Nem könnyű, kifejezetten nehéz manapság megfelelni az elvárásoknak, mert azok rendkívül sokfélék. Ám minden itt dolgozó pedagógus számára fontos, hogy iskolánk a legjobb iskola legyen Szentesen. A legjobb, ahol az oktatás színvonala bizonyítottan magas, ahol a

tanulóink magatartása is sokat szelődül, ahol Jézus Krisztus tanítása a mérce. Ez bizony nem könnyű feladat. Megoldása csak úgy lehetséges, ha valamennyien, a tantestület minden tagja a vezetéssel karöltve egy cél felé lendül – elfogadván ezeket a célokat – s válllvetve küzd azért, hogy a kitűzött cél megvalósuljon.

Nem állhatunk meg, nem dőlhetünk hátra kényelmesen egy percre sem. Még nem tettünk meg mindent, még sok feladat áll előttünk ahhoz, hogy iskolánk a legjobb katolikus iskolák között legyen.

Az út, melyen járunk, nem sima, akadálymentes. Ám az akadályok leküzdésében nem kisebb segítőre számíthatunk, mint Jézusra, a Szentlélek által. Az ő segítségét kérve, Istenbe vetett bizalommal eltelve indítjuk a tanévet. Hála legyen az Úrnak, hogy immár tizenötödik éve tehetjük meg ezt szabadon.

*Csiszárné Bánszegi
Zsuzsanna (tanító)*

Miklós atyává érett

**Gyümölcsbe merül a gyümölcstelen,
De csak a Te gyümölcsöddel.”
Cibián Miklós újmiséjére**

**Megszólal a kimondhatatlan,
De nem mondhatja ki önmagát.**

**Cselekszik a kezetlen,
de csak a Te kezedd.**

...

**Megszólal a kimondhatatlan,
de csak a Te szívedben.**

(Weöres Sándor: Négy korál)

Ezzel a verssel köszöntötték a ministránsok Cibián Miklós atyát újmiséje alkalmából 2008. június 15-én a Szent Anna templomban. Miklóst már ismertük, néhány hónapja diakónusként szolgált templomunkban. Ezen az ünnepen először láttuk őt felszentelt papként.

Mit jelenthet a papi hivatás? Mit ad az egyházi rend szentsége?

Ahogy a keresztség minden keresztényt megkülönböztet és elválaszt a meg nem keresztel-

tektől, ugyanúgy az egyházi rend is megkülönbözteti a papokat mindazoktól a keresztényektől, akik ezzel a lelki adománnyal nincsenek felruházva. A szent hatalommal testvéreik szolgálatába kell, hogy álljanak. E szolgálat abban áll, hogy a pap most már másokért él: az Atyának és az emberekért; Isten szeretetének egységére vezetve az embereket. A mise szónokául Miklós atya egykori szemináriumi tanárát, dr. Somfai Béla jezsuita szerzetest kérte fel. Jó volt látni

és hallgatni a Teológia méltán népszerű professzorát, ahogy a papi feladatokról, a jó pap tulajdonságairól beszélt, mintegy biztatva az újmisést hivatásának lelkiismeretes és fáradhatatlan betöltésére. Megható volt látni a szentmisén a paptestvérek sokaságát, akik ilyen módon is együtt kívántak ünnepelni az egyházi rend egyik legújabb tagjával. A szentmise végén újmisés áldásban lehetett részünk. Ez az áldásforma sokkal személyesebb, mint a szokásos, mindennapi áldás, hiszen közvetlen a kapcsolat az áldást adó és az áldást fogadó között azzal, hogy mindenki személyesen járul a pap elé, hogy imájával segítse. Ahogy a régi mondás mondja: egy újmisés áldásért érdemes egy csizma sarkát is elkoptatni. Nekünk ezért menni sem kellett, helyben megkaphattuk.

Kedves Miklós atya! Isten áldását kérem az eljövendő hivatására, és az azt betöltő mindennapjaira. Kívánom, hogy teljék sok öröme benne!

Szűcs Klári

2008. július 27-én vasárnap ünnepeltük a szentesi Szent Anna templom búcsú-ünnepét. Régi krónikák írásai és a szájhagyomány a Szent Anna búcsú nagy tradícióiról számolnak be. A megtelt templom, a búcsús kirakodó vásár képe – úgy, mint oly sok minden az utóbbi évtizedekben – teljesen átrajzolódott. Mára inkább az egyházközség személyes ünnepe lett, ám a hagyományok egy-egy darabját megőrizve ma is érkeznek zarándokok a környező településekről. Feladatunk, hogy őrizzük, ami a mienk, és ápoljuk Szent Anna tiszteletét.

Idén Ft. Gyulay Endre nyugalmazott püspök celebrált szentmisét. Püspök atya nem először ünnepelt a szentesi hívekkel, így elmondhatjuk, hogy igazi pásztorként érkezett közénk. Talán nem a leglényesebb szempont, de kényszerítve érzem magam, hogy leír-

„Áldásos ünnep”

jam a következőket: csupán a sekrestyében hangzott el, hogy püspök úr Ft. Mindszenty József hercegprímás egykori miseruháját hozta el magával és ebben mutatta be a Szent Anna napi szentmisét. A hercegprímás amerikai tartózkodása idején adományozta a clevelandi magyar közösségnek, akik nemrég Gyulay Endre püspök úrnak ajándékozták ezt a „prímási ereklyét”.

„Szent Anna a nagyszülők példaképe!” - mondta a püspök. A nagyszülőknek felelőségük van a családban továbbélő hit megtartásáért, és az ifjúságnak meg kell becsülnie az idős korosztályt. Szent Anna

személye összekapcsolja mindkét generációt abban, hogy egymásra vigyázzanak, figyeljenek és imádkozzanak.

Püspök atya a szentmise végén nyújtotta át XVI. Benedek pápa áldását Dányi József úrnak, aki idén ünnepli 100. születésnapját. Józsi bácsi egész életében tanúságot tett a hit és az Egyház iránti hűségéről. Az áldás, mely egy bekerezett kép formájában lett átadva, a Szentatya jókívánságát tolmácsolja. Kívánunk mi is Józsi bácsi életére, családjára nagyon jó egészséget és sok-sok kegyelmet!

*Serfőző Levente
esperes-plébános*

A gyermekkor

Újszülött koromtól fogva kívántam
azt a tejet, amely tiszta és a lelket táplálja,
hogy felnövekedjek.

(vö: 1 Pét 2,2)

Szentmise a hármás határon

Igazi forró nyári délután, Szt. Péter és Szt. Pál apostolok ünnepén, 2008. június 29-én egy kisbusszal és néhány autóval szentmisére indultunk a Mindszent, Szegvár, Derekegyház hármás határánál álló kereszthez. A környék településeiről érkeztek hívek.

A mise előtt a dombról Vida Mihály mindszenti helytörténész mesélt, melyből megtudtuk, hogy 1686-ban Gyula felszabadult a török megszállástól. Ekkortájt ezen a mezőn nagy csata volt. Ide temették el a harcban elesett katonákat. Egy nemes keresztény ember, Szécsényi Pál fakeresztet állíttatott a tömegsírra, amelyet Szt. Péter és Szt. Pál napján szenteltek fel 1841-ben.

Az évek során búcsújáró helylélyé vált.

1920-ban Búza Imre, aki kocsmáros volt, a környéken élő tanyaiakkal a megrongálódott fakereszt helyére kőkeresztet építtetett. Azóta „Búzakereszt”-nek is emlegetik.

A keresztet 1950-ben és 2004-ben is felújították. Betonalapzatot kapott, és kerítést építettek köré. Minden évben azóta is szentmisét mutatnak be ezen a helyen.

Az idén Főtisztelendő Serfőző Levente esperes-plébános és

Főtisztelendő Szabó Zoltán Jenő plébániai kormányzó atya koncelebrálta a szentmisét.

A több mint 100 fős „csapat” figyelmesen hallgatta Jenő atya prédikációját Szt. Péterről.

Felemelő érzés volt a falak nélküli templomban szentmisén részt venni, ahol a közös énekeket Bihari Ferenc vezette.

A lelki táplálék után a domb lábánál a környékbeli asszonyok finom süteményekkel, üdítőkkel vendégelték meg a tikkadt zarándokokat.

S az egykori csatamezőn ma a felhőkön átsugárzó napsütésben ránk mosolygott az ISTEN!

Deákné Bubu

Az ifjúkor

... és "növekedtem és erősödtem a lélekben" ...

(Lk 1,80)

„Könyvek Könyve” Hittantábor

„Menj, Ábrahám, menj, Ábrahám indulj el ma még!

Menj, Ábrahám, menj, és veled lesz az ég!

És Ábrahám így elindult, mert bízott az Úrban.

Nem értette, de elhitte, hogy Isten vele van.”

Július 11., péntek

Ábrahám példáját követve mi is elindultunk 36 gyermekkel ideiglenes ‘új hazánkba’ Domaszék Zöldfásra, a Katolikus Ifjúsági Központba. Ábrahámától az Úr hitet és bizalmat kért. Ígéretről, hitről, ráhagyatkozásról, Ábrahámról és Tamás apostolról beszélgettünk, és ezekhez kapcsolódóan játszottunk az első délután a korosztályonként alakított kiscsoportokban. Ábrahámnak - mint utódai számát -, az Úr megmutatta a csillagokat. Bennünket este Dr. Szabó Gyula csillagász kalauzolt el a nyári csillagos égbolton.

Július 12., szombat

Korán keltünk, hogy a szege-di Fehér-tavi Sirály tanösvényt bejárjuk, meglesve ‘az ég madarait, a mező liliomait’. Ezen nap témája a gondviselés volt. A kiscsoportos összejöveteleken az ószövetségi József története nyomán saját életünkben is kerestük Isten gondviselésének nyomait. Este énekeket próbáltunk a másnapi szentmisére, majd fergeteges játék következett. A tévéből ismert ‘Zsebszöveg’ mintájára színház-zá alakultunk. A vicces, rögtönzött szituációs játék harsogó jókedvre derített mindenkit. Esti ima, lefekvés. Úgy tűnt, vége a napnak... de egy váratlan fordulat után éjszakai zseblámpás számháború következett.

Július 13., vasárnap

A vasárnapi szentmisén a táborozók szolgáltatták az énekeket a zöldfási templomban. Sóki Károly atya nagy örömmel

fogadta a csapatunkat, és a Szentlélek erejéről, a közösségi lét fontosságáról beszélt nekünk. A délutáni kiscsoportos foglalkozások fő szereplői Mózes és Pál apostol voltak. Az ő életüket jelenítettük meg drámajáték keretében, kiemelve azt, hogy hogyan változtatta meg őket Isten hívása, hogyan váltak új emberré. Ezen a napon kedvelt és javítandó tulajdonságainkkal foglalkoztunk. Önismereti játékok segítségével feltérképeztük milyenek vagyunk, milyenek látnak mások, és vajon milyenek álmodott meg minket Teremtőnk. Az esti éneklést, közös játékot követően Webber-Tim Rice: József és a színes, széles vásznú álomkabát című musicaljét néztük meg (melyben a tábor egyik kedvelt dala is szerepel).

Többen kérték, hogy legyen igazi éjjeli bátorságpróba.

Folytatás a 11. oldalon

“Menj, Ábrahám, menj...”

Folytatás a 10. oldalról

Kívánságuk ezen éjjel teljesült: fekete bogarak látogattak meg egyes kinti házakat. A többség sikítással biztatta a bátor kisebbséget, akik felvették a harcot, és végül kitartó küzdelemmel sikeresen kitelepítették a váratlan betolakodókat.

Július 14., hétfő

A reggeli ima, éneklés után a Bibliáról hallhattunk érdekeségeket. Miközben megvitattuk a felmerült izgalmas kérdéseket, a kertben bárányok csatagoltak el. Hamarosan kiderült, hogy kik lennének jó pásztorok. Miután minden elveszett báránykát megtaláltak, a példabeszéd nyomán a megbocsátáshoz, irgalmassághoz kapcsolódtak a kisközösségi beszélgetések, játékok. A délutáni pihenő, kézműveskedés után újabb

kihívás következett. Ismét kerestünk, ekkor már nem bárányt, hanem a strandot. Mire odaértünk, napszúrástól nem kellett félnünk, mert a közelgő felhők hamarosan visszaindították a csapatot. De nem csak a felhők, a Gondviselés is kísért bennünket, mert a bőséges égi áldás csak akkor kezdett hullni, mikor beléptünk a táborhelyünk kapuján, ám a bőséges és finom vacsora és a nagyterem kedvence, a ping-pong asztal hamarosan feledtette a megpróbáltatásokat.

Este a tábortüzet a tetőtéri kis szobában meggyújtott sok-sok mécses apró lángja adta. Taizéi énekekkel hálát adtunk az együtt töltött napokért, a kialakult barátságokért, a gyerekek a jó programokért, a szervezők a remek gyerekcsapatért és a Lélek munkájáért, hogy közös-

séggé formált minket, és megszerettük egymást. Jó volt együtt lenni. Az este tánczással zárult.

Július 15., kedd

Dél előtt: vetélkedő, útravaló gondolatok, nagy éneklés és sajnós csomagolás...

Hazafelé még megcsodáltuk a szegedi dómot, és az altemplomban egy-két utolsó énekkel lezártuk a tábort. Buszunk nem csak csomagokkal, hanem sok élménnyel, teli szívekkel, jó adag álmosággal és némi szomorúsággal tért haza, de az elválás bánata mihamarabbi találkozásra ösztönöz minket.

Köszönet a Szeged-Csanádi Egyházmegyének és a németországi Renovabis Alapítványnak, hogy támogatták táborunkat.

Áldásoddal mentünk Rómába!

Másfél évvel ezelőtt kilenc fiatal lépett be a Szent Anna Plébánia ajtaján azzal a szándékkal, hogy bér mátkozók legyenek. A közösség tagjai nem igazán ismerték egymást, csak egy-két jó barát akadt a csoportban. Azonban a szombat esti felkészülések, illetve lelki gyakorlatok és az erdélyi kirándulás összekovácsolta a kis csapatot. Ez nagyban köszönhető Nemcsényi-Horváth Gabriellának és Serfőző Levente atyának, akik lelkiismeretesen felkészítették minket a Szentlélekkel való találkozásra.

2008. június 8-án pedig eljött

a „nagy nap”, mikor is a püspök atya imája által felnötte válhattunk az Egyház közösségében.

Ennek következményeként utazhattunk el Rómába, az „Örök városba”. A zarándokcsoport tagjai: Bányik Boglárka, Béni Ágnes, Dudás Bence, Gut Ferenc, Nagy Johanna, Nemcsényi-Horváth Gabriella, Nemcsényi János, Palásti Ágnes, Serfőző Levente és Szigeti Petra voltak. Természetesen lélekben elvitük magunkkal azon társainkat is, akik a nyári munka vagy a családi nyaralás miatt nem tudtak velünk tartani.

Az indulás napját már mindenki izgatottan várta, olyannyira, hogy egy-két ember el is késett. Utunk Rómáig repülővel vezetett, a Budapestre való feljutásban nagy segítségünkre voltak Berkecz József és Piti Zoltán. Többen közülünk még nem repültek, így nekik új élményt jelentett a felhők között szállni. Négy napos programunk közt szerepelt több közismert műemlék, épület és tér, többek közt a Trevikút, a Spanyol lépcső, a Pantheon, a Popolo, a Navona és a Venezia terek.

Folytatás a 12. oldalon

Római vakáció

Folytatás a 11. oldalról

A keddi napot az ókori Róma ránk maradt emlékeinek megtekintésével töltöttük.

Lehetőségünk volt belülről körbejárni a Colosseumot, a Forum Romanumot és a Callixtus katakombát is. A kulturális élmények mellett lelkiekben is feltölthetünk a bazilikák és templomok látogatása során. Különleges élményben részesültünk, mikor a falakon kívüli Szent Pál bazilikában szentmisén vehettünk részt. A bazilika Szent Benedek kápolnája csak csoportunk számára volt fenntartva, így magunk alakíthattuk a szentmise liturgiáját.

A legnagyobb hatással mégis a Vatikán volt ránk. A Múzeumban olyan híres szobrászok és festők műveit tekinthettük meg, mint Michelangelo falfreskója a Sixtus-kápolnában, vagy a világhírű Laokoón-szoborcsoport. Az itt töltött felejthetetlen órák után pedig átsétáltunk a Szent Péter tere a Bazilikához, ami a maga egyszerűségével és monumentalitásával elkápráztatott minket. A legbátrabbak „megmászhatták”

azt az 500 lépcsőfokot, mely a kupolába vezetett. Innen látszott egész Róma és a Vatikán is. Egy külön bejárat vezetett a Szentatyák nyughelyéhez, ahol néhány perces imára megálltunk II. János Pál pápa sírja előtt. Csoportunk egyik tagja, Johanna egy kis csokorral is készült, amivel leróhatta kegyeletét maga és a csoport nevében is. Ez olyan hatással volt a társaságra, hogy néhányan el is sírták magukat.

Az utolsó este az út koronázásaképpen közös vacsorát fogyasztottunk el egy hangulatos kis vendéglőben. Másnap kora reggel indult a gépünk haza. Bár mindenki nagyon örült, hogy végre itthon lehet, de azért egy kicsit visszavágyódtunk Rómába, még a nagy hőség ellenére is. Reméljük, hogy egyszer visszatérhetünk még az olasz fővárosba.

Szeretnénk köszönetünket kifejezni Levente atyának és Gabinak, hogy a felelősséget vállalva elvittek minket a meseszép Itáliába.

Béni Ágnes és Nagy Johanna

Sík Sándor: Te Deum

*Téged Isten dicsérlek
és hálát adok mindenért.*

*Hogy megvolt mindig a mindennapim
és nem gyűjtöttem másnapra valót,
hála legyen.*

*Hogy mindig jutott két garasom adni,
és magamnak nem kellett kéregetnem,
hála legyen.*

*Hogy értenem adatott másokat,
és nem kellett sírnom, hogy megértsenek,
hála legyen.*

*Hogy a sírókkal sírni jólesett,
és nem nevettem minden nevetővel,
hála legyen.*

*Hogy megmutattál mindent, ami szép
és megmutattál mindent, ami rút,
hála legyen.*

*Hogy boldoggá tett minden, ami szép,
és ami rút, nem tett boldogtalanná,
hála legyen.*

*Hogy sohasem féltem a szeretettől
és szerethettem, akik nem szerettek,
hála legyen.*

*Hogy akik szerettek, szépen szerettek,
és hogy nem kellett nem szépen szeretnem,
hála legyen.*

*Hogy amim nem volt, nem kívántam,
és sohasem volt elég, aki voltam,
hála legyen.*

*Hogy ember lehettem akkor is,
mikor az emberek nem akartak emberek lenni,
hála legyen.*

*Hogy megtarthattam a hitet,
és megfuthattam a kicsik futását,
és futva futhatok az Érkező elé,
s tán nem kell a városba mennem
a lámpásomba olajért,
hála legyen!*

*Hogy tegnap azt mondhattam: úgy legyen!
és ma is kiálthatom: úgy legyen!
és holnap és holnapután és azután is
akarom énekelni: úgy legyen! ?
hála legyen, Uram!
hála legyen!*

Egészen szép vagy, Mária!

Te a mi nemzetünknek vagy tisztessége!

Csíksomlyó 2008. május 10., a búcsú napja, délelőtt 9 óra körül szippantja fel a nedves felhőket a nap.

A színpad mellett álló, fából készült Mária szobor sziporkázni kezd, mintha izzó aranyból lenne. Ragyogó mosolyt küld a gyülekezőkre.

Ismerős atyát pillantok meg a színpadon! Görbe László piarista!

Hát ez a titok nyitja! 1989 nyarán láttam először, amikor Kecskemétre a piarista gimnáziumba lelkigyakorlatra hívták az egész országból a hívő pedagógusokat! Micsoda összejevetel, ilyen sokan voltunk és vagyunk, pedig a saját lakóhelyünkön „szégyenszemre” mi vagyunk az egyetlen és utolsó „templomos”- akarták velünk elhíttetni.

Igen a piaristák! Mindegyik más egyéniség, de okosságban, hitben, lélekben, remény nyújtásban nagyon magasan állnak. Ebből a forrásból volt alkalmunk felturbóznunk magunkat hosszú éveken át. Innen vittük a kegyelmet saját szülőföldünkre, ahol a többi „keresztés” társainkkal együtt mentünk harcba az egyházi iskolákért. Ezek hátterének és a keresztény értékrend, kultúra, hagyomány megismertetésére, a kegyelem továbbadására, növekvő számú lelki és szellemi közösség létrehozására alakítottuk meg a Keresztény Pedagógus Kamarát, mai nevén Szentesi Keresztény Pedagógus Társaságot. 17 év múlt el!

Az Ifjúsági Ház vetítőterme közel telt házas létszámot mutatott már a kezdeti előadásokon.

Ennek ellenében folyton jelen voltak az ellenző „kódobálók” - gyakran térdig „kőben álltunk”. Körülrajzoltak bennünket a balhézók. Egyéb gátek is emelkedtek.

Égi édesanyánkhöz fordulunk. Neki adjuk munkánk, egyéni életünk eddigi örömét és nehézségét, és kértük Őt, ezentúl mutassa az utat, legyen velünk!

És velünk van! Biztosan tudom, hogy elhozza a volt kódobálókat és balhézókat is, hogy ezentúl semmit se tegyenek Isten nélkül, de vele mindent azonnal és fenntartás nélkül.

2008. augusztus 15-én Nagyboldogasszony napján egyesületünk egész napos tanévkezdő lelkigyakorlatot és megbeszélést tartott országos vezetőnkkel, Görbe László piaristával. Jelenleg Ő a Keresztény Pedagógus Társaság országos vezetője, a Szent Margit Gimnázium igazgatója. Beszámoltunk neki az elmúlt tanév programjairól, arról, hogy a résztvevők létszáma elérte a közel 1000-et! Ez rekord működésünk életében. Bővül a szolgáltatásunk. Jelenleg egy keresztény szellemiségű túrasorozat alapjait rakjuk le. A napot ünnepi szentmisével zártuk, hálaadásal a Boldogasszony felé, és kértük további segítségét.

Görbe László piarista közel 20 év óta bármilyen nehézség közepette bölcs nyugalommal, humorral a reményt sugározva tudta a megoldásokat sugallni. Most is arra biztatott bennünket; „Bármilyen nehéz helyzetet meg lehet fordítani, jóra változtatni, legyen az személyes életünkben, kapcsolatainkban vagy a nemzet sorsában!” Ő eddigi életében is együtt „dolgozott” Égi Anyánkkal. Minden évben viszi tanítványait a Csíksomlyói Szűzanyához, bemutatja nekik Erdélyt, az itt élő embereket, és segíti is őket. Már nagyon jól ismerik.

A csíksomlyói búcsún mindenivel történik csoda!

Mária szépségéből erő sugárzik. Ő „a napba öltözött asszony”, a gonosz felett daldalt arató Megváltó édesanyja.

A gonosz nem győzhet végleg a jó fölött; a bűn, a hazugság, a gyűlölet nem mindenható. Bízunk a Jó, a Szeretet, az Igazság győzelmében, még ha pillanatnyilag úgy is tűnik, e világban vesztesre áll. Isten Anyja járjon közbe értünk, hogy el ne veszítsük bizalmunkat, reményünket, s másoknak is tovább tudjuk adni az örömhírt: „Jézus Krisztus a győztes, Ő legyőzte a bűnt és a halált.”

/Részlet Kilenced a Csodásérem Szűz Máriaéhoz/

Köszönjük Nagyboldogasszony, hogy Veled minden nap egy csoda!

Kovácsik Magdolna

„... s léssen csillagfordulás megint!”

Wass Albert 100. születésnapját ünnepeljük országsherte. Koszorúzásokkal, szoboravatásokkal, irodalmi estekkel és emlékezéssel. Szobrot emeltek és emelnek számtalan helyen. A budapesti szabadságtéri református gyülekezet temploma előterében, a királyerdei Szeplőtelen Szív római katolikus templomnál, Budakeszin, Debrecenben, Keszthelyen... stb.

Serfőző Levente plébánosunkkal egyetértésben társaságunk is Wass Albert szobor avatására készül. Tervezett időpont 2008. október 22-e, 18 óra. Ünnepi műsort az erdélyi Gyimesfelsőloki Szent Erzsébet Gimnázium tanulói adnak.

A XX. századot majdnem teljes egészében végigélő erdélyi íróóriás több, mint 15 éve páratlan népszerűségének, olvasottságának lehetünk tanúi, időnként irracionális elutasítását is tapasztalhatjuk meglehetősen hangos és befolyásos közszereplők részéről.

Wass világszemléletének és értékrendjének csúcán írja 1940. decemberében a Nyugatban: „...egységes a magyarság akkor, ha minden magyar emberebbé lenni igyekszik, hogy ezáltal magyarabbá váljon. Otthonán keresztül szolgálja hazáját, s minden akadályon keresztül igaz jó szándékkal törekszik a közös cél felé. És a cél ugyebár egyszerű: hogy békeességben és igazságban éljünk mindnyájan egy földél alatt. S kiket egyformán ver a zivatar, egyformán süssön azokra a nap is.”

A szobrot a népszerű csongrádi házaspár, Máté István és Lantos Györgyi készítik. Anyagi költségeinek és az avatási ünnepség fedezésére bocsájtottuk ki a 2000 Ft értékű téglajegyeket, melyek megvásárolhatók a Szent Anna plébánián, a Galéria kávéházban és Lantos Balázs órásmesternél. Kérünk mindenkit, hogy lehetőségéhez képest segítse ezt a kezdeményezést, és ismerős környezetét is buzdítsa!

A szobor felállítása segítené a Szentes és környékbeli emberek lelki és szellemi megújulását.

A szobor folyamatosan hirdeti majd, amit úgy fogalmazott meg 1979. szeptember 30-án a Katolikus Magyarok Vasárnapja című újságban: „Népem bajait ordítom világgá, ameddig csak élek, s könyveimen át még azután is. Elpusztíthatnak, az igaz, hiszen halandó ember vagyok. De a papírra vetett igazság megmarad, s előbb-utóbb halló fülekre lel... Bajtársaimnak, magyar testvéreimnek így üzenek tehát: fogjunk össze keményebben, s ne csüggedjünk, mert az Isten azokkal van, akik a szenvedőkért küzdenek.”

Ez ma Szentesen és az egész országban a legfontosabb!

Köszönettel:

a Szentesi Keresztény Pedagógus Társaság

HIT-PERCEK

Hallgassa az egyházközség rádióműsorát

minden vasárnap

reggel 7.15-től 7.45-ig

a **Rádió Szentes** állomásán, az Fm 106,1 Mhz frekvencián.

Véleményüket, kérdésüket az ujhajtás102@yahoo.com címre várjuk.

A közösségről bővebb információt a www.ujhajtás102.extra.hu oldalon olvashatnak.

Mécse

a Szent Anna Egyházközség
hivatalos kiadványa

Megjelenik kéthavonta 150 példányban.

Szerkesztő: Dr. Horváth György

Tördelő-szerkesztő: Molnár Zsolt

Postacím: 6600 Szentes, Erzsébet tér 2.

Nyomtatás:

Fotó-Print Stúdió, Szentes